

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Co[n]ciliu[m] Carthagi. septimu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Thabracensis obiectis eo laborate purgari, cuius tanta ac tam immania flagitia decursus nisi Concilii examē inuenit, vt memorati patrociniū potius q̄ iudiciū ac defensoris magis operā q̄ discipulatoris iustitiā superaret. Nam primū quantū obstitit omni cōgregatiōi diuersas iniurias ingerēdo, quasi Ecclesiæ Romanæ asserēs p̄uilegia, & volēs eū à nobis in cōiōnē suscipi, quē tua sanctitas credēs appellasse q̄d, pbare nō potuit cōiōni reddiderat, q̄d mime tñ licuit, q̄d etiā gestorū meli⁹ ex lectōe cognosces, triduo tñ laboriosissimo agitato iudicio cū diuersa eidē obiecta afflictiissime q̄reremus vel moras coepi nri Faustini, v̄ tergiuersatōes ipsius Apiani, q̄bus nefandas turpitudines occulere conabat, deus iustus iudex, fortis & patiens & longanimis, magno compedio resecauit. Terriore q̄ppe ac putridiore obstinatōe cōpressa, qua tñ liuidum cęnum impudētia negatōis volebat obruere, deo nostro eius consciām cohortante, & occultra quę illius in corde tanq̄ in volutabro criminū iam dānabat etiā hoibus publicāte, repēte in cōfessione cunctorū obiectorū flagitorū dolosus negator erupit, & tandē de oibus incredibilibus opprobrijs sp̄taneus, se ip̄e cōuicit, atq; ip̄am q̄q; nram sp̄em, qua eū & credebamus, & optabamus de tam pudēdis maculis posse purgari, conuertit in gemitus, nisi qm̄ istam nostrā cōfessitiā vno tñ solatio mitigauit, q̄d & nos labore diuturnioris quęstionis absoluit, & suis vulneribus qualēcūq; medelā, & si in vita ac sua consciā reluctante confessione, puidit dñe frater.

¶ Præfatio itaq; debite salutatiōis officio plurimū impēdio deſcamur, vt deinceps ad vestras aures hīc veniētes nō facilius admittatis nec à nobis excōicatos in cōiōnē vltra velitis excipere q̄ hoc etiā Nicæno Cōcilio definitū facile aduertit venerabilitas tua. Nā & si de inferioribus clericis vel laicis videt̄ ibi p̄caueri quātomagis hoc de ep̄is voluit obseruari, nec in sua puincia cōiōne suspēsi à tua sc̄itate temere vel festinato p̄propere vel indebitē videant̄ cōiōni restitui, p̄b̄orū quoq; & sequentiū clericorū ip̄roba refugia sicut te dignū est, repellat sc̄itas tua, q̄ & nulla p̄m definitōe hoc Ecclesiæ derogatū ē Africane, & decreta Nicæna siue inferioris gradus clericos siue ep̄os ip̄os suis metropolitanis ep̄is aptissime cōmiserūt. Prudētissime em̄ iustissimeq; viderūt quę cūq; negotia in suis locis vbi orta sunt finiēda, nec vnicuiq; puidētā grām sancti sp̄is defuturā qua x̄ quitas à Chr̄i sacerdotibus, & prudētē videat̄, & cōstā tissime teneat, maximeq; vnicuiq; cōcessum ē, si iudicio fuerit offensus cognitor, ad Concilia puiciz suę, vel etiā v̄e puocare, nisi forte q̄sq; ē q̄ credat vnicuilibet posse deū nrm̄ examināis inspirare iustitiā, & in numerabilibus cōgregatis in cōciliū Nicēnū sacerdotibus denegare, aut quō ip̄m trāsmarinū iudiciū ratū erit, ad q̄d testiū necessarię p̄sonę vel p̄pter senectutis infirmitatē, v̄ multis alijs intercurrētibus ip̄edimētis adduci nō potuerūt. Nā vt aliq̄ tanq̄ à tuę sc̄itatis latere mittant̄ nulla iuuenimus p̄m synodo constitutū, q̄ illud q̄d pridē p̄ eundē coepm̄ nrm̄ Faustini tanq̄ ex parte Nicēni Cōciliij exinde trāsmisissus in Cōcilijs verioribus, q̄ accipiunt̄ Nicēni à sc̄to Cyrillo coepo nro Alexandrinę Ecclesię & à venerabili Attico Cōstātino-politano antistite ex Autētico missis, q̄ etiā antehac p̄ Innocētii p̄b̄m & Marcellū subdiaconū, p̄ q̄s ad nos ab eis directa sunt venerabilis memorię Bonifacio ep̄o p̄decessori nro à nobis trāsmissa sunt, in q̄bus tale aliq̄d nō potuimus reperire. Executores etiā clericos v̄ os q̄busq; petētibus nolite mittere, nolite cōcedere, ne famosum typū seculi in Ecclesiā Chr̄i q̄ lucē simplicitatis & hūilitatis diē dñi videre cupiētibus p̄fert, videamur iducere. Nā de fratre nro Faustino, amoto iā p̄ suis nefandis nequitijs de Christi Ecclesia dolēdo Apiario securi sumus, q̄d eum p̄bitate ac moderatione tuę sanctitatis, salua fraterna charitate v̄terius in Africā mini me sustinere patiat, & alia manu. Dominus noster sanctitatem vestram x̄uo longiore orantē pro nobis custodiat domine frater.

Incipiūt capitula concilij Carthaginēsis septimi.

- ¶ De excommunicatis vt ad clericorum accusationem non admittantur 1
- ¶ De personis quibus clericorum accusatio interdicitur 2
- ¶ De his qui primum crimen obiectum non probarunt vt ad cetera non admittantur 3
- ¶ De personis quę aduersus clericos testimonium dicere prohibentur 4
- ¶ De eo quem solo suo testimonio præsumpserit excommunicandum 5

¶ Incipit Concilium Carthaginense septimum triginta octo episcoporum.

POST CONSVLATVM GLORIOSISSIMORVM IMPERATORVM Honorij tertij, & Theodosij octaui, Augustorum, tertio Caleñ. Iulij Carthagine in secretario Basilicę restitutę, cum Aurelius ep̄s vnā cum Faustino Ecclesię potentinę prouiciz Italiz Piceni legato Romanę Ecclesię Vincentio Culufiano, Fortunatiano Neapolitano, Mauriano Vzipparēsi, Adeodato Simidico, Pentadio Carpitano, Rufiniano Muzuenfi, Prętexato Sicilibensi

P 4 Quod-

Concilium Carthaginense septimum.

Quoduult deo Verens, Cádido Abiriano, Galloniano Vticensi legatus puincia Numidia, proconsularis, Alippio Tagensi, Augustino Yppone Regiensi, & Possidio Calamensis legatis Prouincia Numidia, Maximiano Aquiregni, locundo Suffitulenfi, & Hylarino Horreo celorum legatis puincia Bizancena, Nouato Sititensi, & Leone obtési legatis puincia Mauritanie Sititensis, Niuello Rufurensi, Laurétio Icositano, & Numeriano Nusgumési legatis puincia Mauritanie Cæsariénsis, ab vniuersis Concilio iudicibus delectis antantibus diaconibus cõsedisset, & qbusdam pactis multi epi cæteroz pagendorum moras se conqnerent sustinere non posse, & ad proprias Ecclesias festinarent, placuit vniuerso Concilio, vt ab omnibus eligerentur de singulis quibusq; Prouincijs, qui propter alia peragenda residerent, & factum est vt hi adessent quorum subscriptiones eos affuisse testantur.

¶ Capitulum Primum.

- C** ¶ Placuit q; quoniam superioribus Concilioz decretis de personis quæ admittendæ sunt ad accusationem clericorum iam constitutum est, & quæ personæ non admittantur iam expressum est, idcirco definimus eum rite ad accusationem non admitti, qui posteaquam excommunicatus fuerit in ipsa adhuc excõicatioe constitutus, siue sit clericus siue laicus, accusare voluerit.
- D** ¶ Item placuit, vt omnes serui vel proprii liberti ad accusationem non admittantur, vel omnes quos ad accusanda publica crimina leges publicæ non admittunt, omnes enim infamie maculis aspersi, i. histriones ac turpitudinibus subiectæ psonæ, heretici etiam, siue Pagani, siue Iudæi, sed tñ oibus qbus accusatio denegat, in causis proprijs accusandi licetia non neganda.
- E** ¶ Itē placuit, quotienscunq; clericis ab accusatoribus multa crimina obijciunt, & vnum ex ipsis de quo prius egerit, probare non voluerit, ad cætera non admittatur.
- F** ¶ Testes autem ad testimonium non admittendos, qui nec ad accusationem admitti pcepti sunt, vel etiam quos ipse accusator de domo sua produxerit, ad testimonium autem infra annos quatuordecim ætatis suæ non admittantur.
- G** ¶ Itē placuit, vt si quando eps dicit aliquē sibi soli pprium crimē fuisse confessum, atq; ille neget, non putet ad iniuriam suam eps ptinere, quod illi soli non credit, & si scrupulo ppriæ conficiæ se dixit neganti nolle cõicare, q̄diu excõicato non cõmunicauerit suus eps eidem epo ab alijs non cõmunicet epi, vt magis caueat eps, ne dicat in quenquam quod alijs documētis conuincere non pōt, & subscripserunt Aurelius eps Ecclesiæ Carthaginē, Faustinus Potētinae puincia Piceni, Alippius Tagastensis legatus puincia Numidia, Augustinus Yppona Regiensi legatus Numidia, puincia, Possidius eps Calamēns legatus puincia Numidia, Nouatus Sititensis legatus puincia eiudē, Leo Optensis legatus puincia Mauritanie Sititensis, Mauritanus Vzipparitanus, Rufianus Muzensis, Quoduult deus Verens, Candidus Abiritanus Germanicianoz, Gallonianus Vticensis, locundus Suffitule legatus puincia Bizancena, Hylarinus Horreo cellensis legatus puincia Bizancena, Maximianus Suffitulensis legatus puincia Bizancena, Maximianus Aquiregnis legatus puincia Bizancena, Niuellus Rufurēns legatus puincia Cæsariénsis, Laurentius Icositanus legatus puincia Cæsariénsis, Numerianus Nusgumenfis legatus puincia Cæsariensis, Philippus presbyter Ecclesiæ Romanæ, Afellus presbyter legatus Ecclesiæ Romanæ.

Incipiunt capitula concilij Mileuitani.

¶ Contra Pelagianos qui dicunt etiam sine peccato mori potuisse Adam 1 ¶ Quod iuxta Apostoli testimonium etiam paruuli qui nihil peccati adhuc commiserunt omnes in peccatorum remissione veraciter baptizentur 2 ¶ Quod gratia dei non solum peccata dimittit, sed etiam adiuuat ne committantur 3 ¶ Quod per gratiam dei sciamus quid facere debeamus & diligere vt faciamus 4 ¶ Quod gratia dei præstet vt lex impleatur, non (sicut ait Pelagius) facile quasi sine gratia dei difficilius possit impleri 5 ¶ Quod iuxta sententiam Iohānis Euangelistæ: Nemo sit qui esse possit sine peccato 6 ¶ Quod vnicuiq; etiam iusto non solum pro alijs, sed & p semetipso dicere oporteat di-	mitte nobis debita nostra 7 ¶ Quod à sanctis veraciter dicitur, dimitte nobis debita nostra 8 ¶ Quod ad communes causas Ecclesiæ generale Cõcilij congregari oporteat, in priuatis vero causis speciale vniuscuiusq; puincia, 9 ¶ Vt epistolas ad Concilium euocandum metropolitanus subscribat, & dirigat 10 ¶ Vt de hæreticis & infidelibus qcqd in Concilio constituitur à principe impleret 11 ¶ Vt preces & orationes compositæ (nisi probatæ fuerint in Concilio) non dicantur 12 ¶ Vt posteriores anterioribus episcopis non præferantur, nec inconsultis primatibus suis aliqui agere præsumat 13 ¶ Vt episcopi pro tempore consecrationis sue literas ab ordinatoribus habeant 14

¶ Vt vbi